

[Dyremose]

gør, men vi tilbyder dem, hvis vore ændringsforslag bliver gennemført, frivillighed i modsætning til tvang. Ministeren vil tvinge dem, og derved kan ministeren komme til at tvinge et antal virksomheder i knæ.

Industriministeren (Erling Jensen):

Hr. Dyremose kom desværre til at fordreje mine udtalelser, for det, jeg sagde, var, at hvis virksomhederne benytter disse lempelsesmuligheder, kan der opstå en situation – og det fastholder jeg – hvor det retvisende billede af en virksomhed ikke fremtræder, og hvor der kan blive tale om, at niveauet for regnskaberne falder under det niveau, de allerede har i dag.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg forstår nu, at industriministeren ikke er tilfreds med direktivet, som det foreligger, for vi har jo stadig væk en socialdemokratisk ordfører, der har sagt, at de ændringsforslag, der er stillet af venstre, konservative og fremskridtspartiet, kun indeholder de lempelser, som der åbnes op for i direktivet.

Jeg skal takke for den tale, hr. Brusvang holdt, og sige, at mine bemærkninger før om, at CD ikke på alle områder var i stand til selv at tage stilling, var uberettigede; jeg skal gerne sige undskyld til hr. Erhard Jakobsen, fordi jeg insinuerede det. Jeg er lidt ked af, at jeg ikke har kunnet provokere hr. Arne Bjerregaard herop, men nu glæder vi os til at se afstemningerne. Men på dette område gik jeg for langt over for centrum-demokraterne, fuldt indrømmet.

(Kort bemærkning).

Dyremose (KF):

Jeg må forstå ministerens bemærkning sådan, at det kun var en hypotetisk sandsynlighed, at et antal virksomheder ville benytte sig af de lempelsesregler, der foreligger, således at der kunne opstå en situation, hvor virksomhederne skjuler oplysninger, og at der kan blive tale om et fald i niveau for nogle få virksomheder. Men hvis det kun er nogle få virksomheder, er der jo ingen grund til, at vi ved lov tvinger de virksomheder. Tværtimod. Ad frivillighedens vej og via kreditorer og revisorer kan vi appellere til dem, og derfor har ministeren nu givet den bedste be-

grundelse for, at også socialdemokratiet burde stemme for ændringsforslag nr. 5 og 16.

Industriministeren (Erling Jensen):

De borgerlige partier begår efter min vurdering med disse ændringsforslag den fejltagelse, at de i deres iver for at tilgodese den virksomhed, der skal skrive regnskabet, risikerer at skade de virksomheder, der skal bruge regnskabet, men ikke har skrevet det.

Og så gør de en anden ting, som er noget nyt: de søger at gennemføre vores holdning til EF-lovgivning med det snævrere tænkelige skrabede mål. Jeg har nu ikke noget imod, at vi hidtil har haft en ganske pæn placering i dette land som værende med i front med åbenhed, offentlighed og regnskabsgennemsigthed, og jeg er ikke så vældig glad for, at man synes at have den opfattelse, at hvad man i fællesskab i EF har mulighed for at gøre, skal vi fremtidig gøre med det stærkest skrabede mål, med den laveste profil, det er os muligt. Jeg håber, det er en undtagelse, der bekræfter reglen.

(Kort bemærkning).

Dyremose (KF):

Ministeren siger, at vi kun tænker på de virksomheder, der skal skrive regnskaberne. Det er rigtigt, at vi tænker på dem, for vi synes, det er vigtigt, at de ikke får en ny administrativ byrde, men jeg synes, det er mærkværdigt, at ministeren, efter at jeg to gange har stået heroppe og sagt, at bl. a. kreditorer ville være med til at presse virksomhederne til at vise en større åbenhed, siger, at vi ikke tænker på brugeren, for vi tænker jo bl. a. på brugeren, når vi fremholder kreditorer som en af dem, der kan være med til at presse til større åbenhed.

Vi vil også gerne være i front med åbenhed. Vi vil også gerne være i front med, at det er forståelige regnskaber. Det er overhovedet ikke det, der er problemet. Vi vil nemlig samtidig gerne være i front med, at det er ad frivillighedens vej, og at det bliver gjort på en sådan måde, at vi ikke tvinger nogle af de i forvejen meget hårdt trængte små og mellemstore virksomheder i knæ; så jeg synes, at ministeren skal undlade at gøre det til en alt for stor principiel forskel, når der i praksis er tale om, at vi gerne ad frivillighe-